

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets indhold og formål

Ved lovforslaget ophæves lov nr. 38 af 7. marts 1913 om anvendelsen af de i den ophævede lov om ordningen af Kjøbenhavns Væbning af 28. maj 1870, § 13, omhandlede fonds m.v., og dermed nedlægges »Københavns Væbnings Fond«. Fondens kapital på 5,8 mill. kr. overføres til »Den overordentlige invalidfonds legat«, der bestyres af en af Socialministeriet udpeget bestyrelse, som er Folk og Værn Udvalget. Kapitalens afkast vil herefter blive anvendt som hjælp til personel i forsvaret og Beredskabskorpset, der er kommet til skade i tjenesten.

Fonden ønskes nedlagt, eftersom det i en årrække ikke har været muligt at foretage uddelinger i henhold til fondens formål.

Idet fondens kapital ifølge § 2 i loven af 7. marts 1913 ikke kan bruges uden lovgivningsmagtens samtykke, kan en nedlæggelse alene ske ved lov.

2. Den historiske baggrund for »Københavns Væbnings Fond«

Ved lov om Kjøbenhavns Væbning af 28. maj 1870 ophævedes de frivillige korps »Kjøbenhavns Borgervæbning« og »Kongens Livjægerkorps«, og i stedet oprettedes »Kjøbenhavns Væbning«, som blev dannet af ved hæren uddannet forstærkningsmandskab, og som blev underlagt krigsbestyrelsen på samme måde som hærens øvrige forstærkningsafdelinger.

»Kjøbenhavns Borgervæbning« disponerede da over en rentebærende fond, der var tilvejebragt ved tilskud fra kongens kasse og fra kommunen, ved mulktter (bøder) for tjenesteforseelser, ved frikøbessummer (betaling for fritagelse for den borgerlige militære tjenestepligt), ved betaling af et beløb ved indtrædelse i Borgervæbningen og ved advancement for samtlige medlemmer samt ved betaling af et årligt bidrag fra officerer og underofficerer, jf. plakat af 11. februar af 1803 om den københavnske borgerlig-militære indretning § 22-25, og reglement for Københavns Borgervæbning af 1. juni 1808 §§ 37-39.

»Kongens Livjægerkorps«, som blev stiftet i 1801, ejede en kontingentkasse, der ligeledes var tilvejebragt ved kontingenter, mulktter og frikøbessummer. Kommunen havde ikke ydet tilskud til kontingentkassen, hvorimod statskassen havde afholdt udgifterne til lønninger til officerer m.fl., samt armatur og ammunition.

Ved ovennævnte 1870-lovs § 13 blev Borgervæbnings rentebærende fond og Livjægerkorpsets kontingentkasse slået sammen til én fond, der tilfaldt Kjøbenhavns Væbning.

Renteafkastet skulle anvendes til pensioner og understøttelser, uformuendes forsyning med mundering og i øvrigt almindelige udgifter ved væbningen.

Loven om Kjøbenhavns Væbning blev ophævet ved lov nr. 209 af 30. september 1909 om hærens ordning. Der blev herefter optaget forhandling mellem staten og kommunen om den fremtidige anvendelse af fonden tilhørende Kjøbenhavns Væbning. Disse forhandlinger resulterede i Lov nr. 38 af 7. marts 1913 om anvendelse af de i den ophævede lov om ordningen af Kjøbenhavns Væbning af 28. maj 1870, § 13, omhandlede fonds m.v., efter hvilken de midler, der oprindeligt hidrørte fra Københavns Borgervæbnings rentebærende fond, blev delt lige mellem staten og kommunen, mens de midler, der hidrørte fra Livjægerkorpsets kontingentkasse tilfaldt staten.

Af de midler, der tilfaldt staten, dannedes i.h.t. § 2 i Lov nr. 38 af 7. marts 1913 »Københavns Væbnings Fond«.

Renterne i »Københavns Væbnings Fond« skulle i.h.t. lovens § 3 anvendes til de understøttelser, som påhvilede væbningen ved dens nedlæggelse. Herudover skulle renterne anvendes som følger:

§ 3, litra a) til samarbejde mellem hæren og frivillige korps, som i.h.t. § 230 i lov nr. 290 af 30. september 1909 om hærens ordning var knyttede til hæren, og

§ 3, litra b) med 1.000,- kr. årlig til understøttelse af syge befalingsmænd og ligestillede af Københavns Garnison.

Bestemmelsen om, at frivillige korps kunne knyttes til hæren ved overenskomst mellem ministeren og